

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی فنی صنعت بانکداری ایران و تعیین عوامل موثر بر آن (رهیافت مدل های مرزی تصادفی)

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد مالی، دوره 8، شماره 28 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محسن مهرآر ۱ - استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رامین عبدی - کارشناس ارشد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با استفاده از روش تولید مرزی تصادفی به ارزیابی و برآورد کارایی فنی مجموعه ای از بانک های دولتی و خصوصی کشور با استفاده از دو دسته مدل های کارایی ثابت در طول زمان و مدل های کارایی متغیر در طول زمان می پردازد، مدل های مورد استفاده در این پژوهش مدل اشمیت و سیکلز (۱۹۸۴) (SS۸۴)، مدل بتیس و کوئلی (۱۹۸۸) (bc۸۸)، مدل کامباکار (۱۹۹۰) (kumb۹۰)، مدل بتیس و کوئلی (۱۹۹۲) (bc۹۲)، مدل اثرات ناکارایی بتیس و کوئلی (bc۹۵) و مدل های اثرات تصادفی صحیح (گرین ۲۰۰۵) می باشند. برای این منظور از داده های ۱۵ بانک کشور برای دوره زمانی ۱۳۸۲-۱۳۹۰ استفاده شده است. با بررسی روند زمانی کارایی بانک ها در این مدل ها، نتایج نشان می دهد که بانک ها در طول دوره تحقیق، روند کارایی تقریباً ثابتی داشته و همواره بانک های خصوصی در مقایسه با بانک های دولتی از کارایی بیشتری برخوردار بوده اند. همچنین با این وجود که مدل های برآورد شده مقادیر متفاوتی را برای متوسط کارایی مجموعه بانک ها ارائه دادند اما رتبه کارایی بانک ها به غیر از مدل (bc۹۵) در تمامی مدل ها تقریباً مشابه بوده است. بررسی عوامل موثر بر کارایی نشان می دهد که عامل سطح تحصیلات کارکنان تاثیر معناداری بر افزایش کارایی بانک ها ندارد و شاخص های اندازه بانک، تعداد شعبات و خصوصی بودن بانک تاثیر مثبتی بر کارایی فنی بانک ها دارند.

کلمات کلیدی:

: روش پارامتری، تحلیل مرزی تصادفی، کارایی فنی ثابت در طی زمان، کارایی فنی متغیر در طی زمان، صنعت بانکداری، بانک های دولتی و خصوصی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570327>

